1. čítanie: Iz 55,6-9

Text prvého čítania dnešnej nedele pochádza z obdobia záveru babylonského zajatia. Jeho autor vyzýva svojich adresátov k obráteniu. Jeho súčasťou je ľútosť nad hriechmi, odvrátenie sa od zla, hľadanie Pána a jeho odpustenia. Predstavuje pritom Boha ako odlišne zmýšľajúceho, než rozmýšľame my, ľudia. Taktiež Božie cesty sú iné, než naše, ľudské. Je však našou veľkou výhodou a privilégiom, že môžeme o týchto Božích myšlienkach a cestách každú nedeľu, ba každý deň uvažovať, pozorovať ich a snažiť sa ich pochopiť, osvojiť si ich a napodobovať. Sú to cesty milosrdenstva a zľutovania.

2. čítanie: Flp 1,20c-24.27a

List Filipanom sa niekedy zvykne nazývať *epistula gaudiosa,* (radostný list), a to aj napriek tomu, že Pavol písal tento list vo väzení. Pavol tu vyslovuje jeden zo svojich najslávnejších výrokov: *Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk*. Je to pozoruhodná veta, akoby motto života a osobnosti Apoštola národov sv. Pavla. Pavol celým svojím životom a mučeníckou smrťou potvrdil pravdivosť toho, čo písal. Pavol by chcel žiť celkom s Kristom, ale vzhľadom na Filipanov usudzuje, že je pre nich ešte potrebný. Potvrdzuje svoju túžbu po dokonalom a definitívnom zjednotení s Pánom, ale preukazuje svoju šľachetnosť, keď myslí na svojich blížnych. Je to krásny vzor toho, ako sa človek môže priblížiť k Božím cestám a k Božiemu mysleniu.

Evanjelium: Mt 20,1-16

Evanjeliový úryvok ponúka Ježišovo slávne podobenstvo o nájomníkoch vo vinici. Celé podobenstvo je potrebné vysvetľovať v jednom zornom uhle. Tak v ňom nachádzame posolstvo o Božej dobrote a štedrosti voči svojim stvoreniam. Denár bola denná mzda vo vtedajších časoch. Pracovalo sa 12 hodín denne. Dôležitý poznatok z tohto podobenstva je, že pán vinice neustále hľadá pracovníkov a že k nemu možno vstúpiť do služby v ktorúkoľvek hodinu dňa. Ukazuje sa tu viac starostlivosť hospodára o to, aby každý mohol pracovať v jeho vinici, než to, aby bolo všetko urobené. Viac vystupuje do popredia štedrosť, než spravodlivosť.

Motívom práce tých, čo sú povolaní, má byť predovšetkým radosť z toho, že smeli pracovať v Pánovej vinici. Postoje jednotlivých pracovníkov v čase vyplácania odmeny sú nám výstrahou, aby sme aj my svoju odmenu nevideli v „ne-odmene“ druhých alebo v nejakej inej, výraznejšej odmene, ale aby sme boli vďační za to, že sme mohli pracovať na šírení Božieho kráľovstva.

V spoločnostiach európskych národov sa nachádza sociálny prvok v mnohom podobný tomuto podobenstvu. Nezamestnaní alebo viacdetné rodiny dostávajú osobitné dotácie z daní tých, ktorí pracujú, aby tak príslušné osoby mohli žiť dôstojný život a mali všetky podmienky pre zabezpečenie najpotrebnejších dobier pre svoje živobytie a vzdelanie. Takto

sa distributívna spravodlivosť dopĺňa o rozmer štedrosti a v spoločnosti sa udržiava rovnováha a pokoj vďaka zrelosti a sociálnej citlivosti všetkých jej členov.

Tento princíp, v dnešných časoch rozšírený v rámci jednotlivých národov, by sa mal rozšíriť aj na vyššiu úroveň, do medzinárodných vzťahov. Bohatšie národy by mali účinne pomáhať menej rozvinutým národom a preukazovať im skutočnú pomoc vo forme vzdelania a fungujúceho usporiadania sociálnych vzťahov.

Eucharistia, ktorú slávime, nám pomáha pochopiť Božiu štedrosť voči nám.

Mons. Anton Tyrol

Publikované v spolupráci s Katolíckym biblickým dielom na Slovensku.
Foto: Tomáš Kocún

The post Komentár k biblickým čítaniam – Dvadsiata piata nedeľa v cezročnom období „A“ appeared first on Zasvätený život.

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)